

Den otevřených dveří chrámu

Svetan se těšil, že se podívá do chrámu!

Carolina Marínová
(Podle skutečné události)

Tento příběh se odehrál v USA.

Svetan se těšil. Jeho rodina se stěhovala z Argentiny do Spojených států. A teď konečně nastal čas nasednout do velkého letadla!

Zatímco letadlo stoupalo do výšky, Svetan se díval z okénka. Přemýšlel, jaký asi bude jeho nový domov. Všechno bude jiné. Nový dům. Nový pokoj. Nová čtvrt. A noví kamarádi, se kterými se seznámí! Svetan se těšil.

Věděl také, že jeho nový domov se nachází blízko chrámu, který byl právě postaven. V Argentině byl chrám daleko. Viděl ho jen na obrázcích.

Svetan se obrátil na mami. „Myslíš, že uvidíme chrám ze vzduchu?“

Mami se usmála. „Myslím, že ne. Ale uvidíme ho brzy.“

Svetan se také usmál. Mami a papi říkali, že chrám ještě není otevřený. Ale brzy v něm bude den otevřených dveří. To znamená, že lidé budou moct do chrámu přijít, aby si ho před zasvěcením prohlédli. A Svetanova rodina plánovala, že se dne otevřených dveří zúčastní! Svetan se nemohl dočkat, až uvidí chrám na vlastní oči.

Za několik hodin už byl Svetan s rodinou v jejich novém domě. Čekalo je hodně práce. Svetan pomáhal s vybalováním krabic a s tím, aby byl jejich domov hezký.

Večer před dnem otevřených dveří se posadili v obývacím pokoji, aby si popovídali.

„Chrám je dům Páně,“ řekla mami. „Až v něm budeme, musíme se chovat uctivě. Víš, co to znamená?“

„Že budeme mluvit potichu, abychom mohli lépe slyšet Ducha Svatého?“ zeptal se Svetan.

„Přesně tak,“ odpověděla mami. „V chrámu se můžeme hodně naučit.“

Svetan přikývl. Chtěl se chovat uctivě, aby mohl v chrámu pocíťovat Ducha Svatého.

Druhý den ráno vstal Svetan brzo. Oblékl se do nedělního oblečení. Brzy nastal čas vyrazit.

Svetanova rodina dorazila k chrámu. Lidé jim pomohli nasadit igelitové návleky na boty.

„Proč mi na boty navlékají ty malé

SVATOST PÁNU DŮM PÁNĚ

sáčky, mami?“ zeptal se Svetan.

„Protože v chrámu je vše nové a čisté. Chceme o něj pečovat.“

Privítala je nějaká žena. Přečetla slova na dveřích chrámu: „Svatost Pánu – dům Páně.“

Svetan držel mami za ruku. Vešli dovnitř. Vše bylo tak nádherné! Možná že tak to vypadá v nebi.

„Podívej!“ zašeptal Svetan. Ukázal na obraz. „To je Ježíš!“

Když si chrám prošli, Svetan měl radost. Byl vděčný, že se tam mohl podívat! Přál si, aby se tam mohl vrátit, až bude starší. ●

Jak se Svetan připravil
na návštěvu chrámu?